

Viering 9 januari 2022 Don Bosco Kessel-Lo voorbereid door Ria, Agnes en Lieve

*Blijf niet staren op wat vroeger was. Sta niet stil in het verleden.
'Ik' zegt hij 'ga iets nieuws beginnen. Het is al begonnen. Merk je het niet?'*

Welkom.

We zijn voor de eerste keer in 2022 weer bijeen.

Laten we ons hart openen voor inspirerende woorden en laten we samen vieren in de naam van de Ene: Vader – Zoon en Geest.

Voor de viering hebben Agnes, Ria en ik ons laten leiden door de tijd van het jaar.

Begin van een nieuw jaar, Driekoningen, of het feest van de Openbaring, en het recent overlijden van de Zuid-Afrikaanse bisschop Desmond Tutu.

In het parochieblad is voor deze zondag het verhaal van 'de doop van Jezus in de Jordaan' uitgewerkt. Vorig jaar heeft Hermien rond dit thema ons een uitgebreide uitleg bezorgd.

Wij waren vooral gericht op 'de geboorte van iets nieuw'.

Nieuw is niet altijd beter. Vasthouden aan goede/oude gewoontes zullen we niet afraden. Maar vasthangen, vastzitten, vastroesten en alleen het gekende waarderen, dat mag anders.

Om Desmond Tutu te eren, oefenen we even een Afrikaans lied dat de vreugde om de verbondenheid uitdrukt: Umama notata. We zullen het ook als een tweede slotlied zingen.

Als je iets verwacht, moet je er zelf moeite voor doen. Zo lezen we de tekst van Toon Tellegen. Als het moment daar is, moet je ook 'springen'.

Vleugels

Ik was nog klein maar niet heel klein,
ik voelde aan mijn schouders :
Geen vleugels,
Voelde telkens opnieuw, maar ik had geen vleugels,
zelfs niet het begin van vleugels of iets wat daarop leek.

Waarom vlieg jij niet, vroeg iedereen
Ik heb geen vleugels, zei ik.
Ik had geen vleugels, ik was een jongen die geen vleugels had

En ik steeg op, op zoek naar vleugels. Toon Tellegen

We bidden/ zingen om de droom van een nieuwe wereld te verbeelden.

Dat een nieuwe wereld komen zal waar brood genoeg – en water stroomt voor allen.

Daar bouwen wij veilige buurten
wonen dooreen in wijken van vrede, in schaduw van bomen.

—

Geen kinderen zullen daar sterven, oude mensen maken hun dagen vol
en jonge mensen zullen daar pas op hun honderdste sterven.

Wij zullen niet voor de leegte zwoegen,
geen kinderen baren voor de verschrikking.
De wolf en het lam zullen weiden tezamen: wij leren de oorlog af.

Evangelielezing: Mt. 2, 1-12

Jezus werd geboren in Betlehem, een stad in Judea. Herodes was op dat moment koning. Niet lang na de geboorte van Jezus kwamen er wijzen/magiërs in Jeruzalem aan. Ze kwamen uit het oosten, uit een ver land. Ze vroegen aan de mensen in Jeruzalem: 'Waar is de koning van de Joden die kortgeleden geboren is? We hebben zijn ster gezien.

En nu zijn we gekomen om de nieuwe koning te eren.'

Toen koning Herodes dat hoorde, schrok hij vreselijk. Ook de andere mensen in Jeruzalem schrokken.

Herodes liet alle priesters en wetsleraren bij elkaar komen. Hij vroeg aan hen: 'Waar zal de messias geboren worden?' Ze zeiden: 'In Betlehem in Judea, want dat wordt al verteld in de heilige boeken. Daar staat: «Luister, Betlehem in Judea, jij hoort bij de belangrijkste steden van het land. Want uit Betlehem komt de leider van Israël. Hij zal zorgen voor het volk van God, zoals een herder voor zijn schapen zorgt.»'

Toen liet Herodes de wijze mannen in het geheim bij zich komen. Hij wilde precies weten wanneer ze de ster voor het eerst gezien hadden. Daarna zei hij: 'Ga naar Betlehem en zoek uit waar het kind precies is. Als jullie hem gevonden hebben, moet je dat aan mij komen vertellen. Dan kan ik ook naar hem toe gaan om hem te eren.'

Na het gesprek met Herodes gingen de wijzen mannen op weg. En opeens was daar de ster weer die ze al eerder gezien hadden. De ster wees hun de weg. Hij bleef staan boven het huis waar het kind was.

De wijze mannen gingen naar binnen. Daar zagen ze het kind bij zijn moeder Maria. Ze knielden voor hem en eerden hem. Ze gaven hem de dure geschenken die ze meegebracht hadden: goud, wierook en mirre. 's Nachts kregen de wijze mannen/magiërs een droom. In de droom zei God tegen hen: 'Jullie moeten niet teruggaan naar Herodes.' En dus gingen ze langs een andere weg terug naar hun land.

Woordje

Drie thema's wil ik van deze zondag onthouden

Het nieuwe kan uit een onverwachte hoek komen.

De wijzen, of de magiërs kwamen van ver! Het was vreemd volk voor de mensen van Jeruzalem.

"Het kan toch niet dat die buitenlanders het beter weten dan wij".

Deze sterrenkijkers – heidenen, bijgelovigen - vonden het toch de moeite om op tocht te gaan. Zij eren Jezus als een koning.

De geleerden van ter plekke wisten wel wat in de heilige boeken stond, maar deden er niets mee.

Mensen reageren op een verschillende manier op de komst van Jezus: hoopvol, enthousiast uitkijkend zoals de wijzen, afwijzend zoals Herodes, onverschillig zoals de hogepriesters, die wel alles in de Bijbel kunnen vinden, maar er niet door bewogen worden. Copyright: C. Leterme

'En de wijzen gaan langs een andere weg naar hun land terug. Wat is er dan veranderd? Niet de plaats waar ze wonen. Zelf zijn ze veranderd, andere mensen geworden. Waardoor ze hun bestaan nu helemaal anders bekijken en beleven.'

Een tweede thema: **engagement kan gepaard gaan met vreugde**. Dat leert ons Desmond Tutu.

Hij was een Anglicaanse bisschop in Kaapstad. Hij overleed in december, op 90 jarige leeftijd.

Vastberadenheid – gerechtigheid en verzoening waren zijn drijfveren.
"Soms strijdbaar, soms zacht en nooit bang", zo wordt hij omschreven.

Hij inspireerde veel mensen door zijn medemenselijkheid en gevoel voor humor.

Apartheid noemde hij een godslastering.

Hij was voorzitter van de waarheids- en verzoeningscommissie na de val van het Apartheidsregime.

Hij eiste aandacht voor alle wandaden, zowel door zwarte als door witte mensen.

Tutu liet ook zijn teleurstelling blijken dat het ANC (Afrikaans nationaal Congres) zijn beloftes voor een waardiger leven voor alle Zuid-Afrikanen niet heeft waargemaakt.

Hij bleef spreken vanuit zijn blijmoedige, religieus geïnspireerde, grote hart.

Hij had het buitengewoon vermogen om mensen samen te brengen. Het Afrikaans begrip UBUNTU was op zijn lijf geschreven. Voor ons vertaald: Je kunt niet zonder de ander. 'Ik ben omdat wij zijn'.

En dan het derde thema: de titel van de viering: **Om iets nieuws te beginnen moet je oude dingen achterlaten**.

Ik weet niet wat voor jullie betekent 'opnieuw beginnen', een nieuwe start nemen.

Soms kan je de stap naar een nieuwe situatie voorbereiden. Iets bijleren, raad vragen. De vorige toestand bekijken en zien wat je er nog kan mee doen. *Als je iets verwacht, moet je er zelf moeite voor doen*

Andere keren overvalt je iets nieuws. Soms prettig, soms ambetant.

Als het moment daar is, moet je ook 'springen'.

Dan denk ik aan het lied: 'Geef mij t'rug de ogen van een kind. Dat ik zie wat is En mij toevertrouw en het licht niet haat.'

Geloofsbelijdenis

In een tekst van Kris Gelaude worden wensen verwoordt.

Wij sluiten ons aan bij haar woorden als een geloofsbelijdenis.

En moge er licht zijn

In de ogen van mensen.

In de lach van een kind.

In het hart van wie zoeken.

In de zorg van wie waken.

In het lied dat weer kracht geeft.

In de droom die bewaard wordt.
In de liefde die standhoudt.
In het woord dat verbindt. (Kris Gelaude)

Voorbeden

Niet meer verstrooid niet meer verloren nieuwe mens in ons geboren

Dat we nieuwe situaties met een open blik mogen verwelkomen.

Dat wij in het nieuwe jaar genoeg energie vinden om ons te blijven inzetten voor vrede, veiligheid en rechtvaardigheid.

Dat wij hiervoor de juiste keuzes maken zodat we met velen samen en met de nodige middelen het verschil kunnen maken.

Laten wij ons inspireren door de waarden die Desmond Tutu voorleefde: verzoening, geweldloosheid, tolerantie en ubuntu .

Bidden we in stilte.

Voor eigen intenties in kleine of grote kring, voor dichtbij of voor de wereld.

Lied

Doe ons leven in de wind aangewaaid uit oude tijden
die de goede richting vindt om de aarde te bevrijden
Doe ons leven in de wind, eensgezind

Doe ons leven uit de kracht van nog nieuwe geestesstormen
die 't systeem van man en macht radicaal eens om zal vormen
Totdat vred' ons tegenlacht, ongedacht

Tafelgebed

Laat ons in dankbaarheid de tafel dekken, het brood breken en delen.

Dankbaar, voor ons leven en allen die ertoe bijdragen dat wij goed kunnen leven.
Dankbaar, om de inzet en de solidariteit van vele onzichtbare mensen die deze wereld draaiend houden. Zij zorgen ervoor dat bussen en treinen rijden en telefoons werken, dat kinderen worden onderwezen en zieken worden verzorgd, dat voedsel wordt geoogst, brood gebakken en wijn gemaakt, dat er geweven en gebouwd wordt, en zo onnoembaar veel meer. Alsof het vanzelfsprekend is.

Met het brood delen we vandaag die inzet, delen we de daadkracht van hen die het vanzelfsprekend vinden om solidair te zijn, delen we de levenskracht van wie ons hoop hebben voorgeleefd en aan wie we hoop willen doorgeven.

Daarom weten we ons vandaag verbonden met heel de schepping en met allen, dichtbij en veraf, die er zorg voor dragen. En met allen die ons in die zorg zijn voorgegaan; zij die gestorven zijn en die we in ons hart dragen.

We delen de goddelijke opdracht om een menselijke wereld te bouwen voor allen.
We geloven in de geest die ons verbindt, die ons beweegt om solidair te zijn.
(Marijke P.)

Onze Vader

Voor de communie: Samen zeggen

**Herschep ons hart, heradem ons verstand
Dat wij elkaar behoeden en doen leven,
maak ons tot uw gemeente, wees de stem die ons geweten wekt.**

Tijdens de communie: Syahamba Wij wandelen in gods licht

Zegenwens/ Opdracht

Dank de dag dat je het licht ontving
En zegen die je zendt
Dank de wegen die je ging,
de engelen, de mensen die je hebt gekend
Zie de toekomst als volkomen samenvloeien met de stroom waarop je bent geënt.
Moge je trouw zijn aan je dromen en aan je eeuwigheid in elk moment. Hein Stufkens

Mededelingen: een kaartje voor Ingrid die de werkgroep liturgie verlaat.

Wie moet zwijgen zal gaan spreken

Wie moet zwijgen zal gaan spreken, boventoon zal ondergaan,
armen zullen breeduit lachen, rijken leeg en schuldig staan.
Tronen, banken, macht en statie, grof geschut, dwingelandij,
winst uit nood, eer over lijken, al die dingen gaan voorbij.

Blinden zien en doven horen, stommen spreken, lammen gaan.
Mens voor mens komt God ons tegen en hij mag voorgoed bestaan.
Niemand ziet zijn levenseinde als bedreiging van het lot,
leder weet zich, dood of levend, onaantastbaar kind van God.

Wie zich met zijn eigen leven overgeeft aan deze droom,
die zal mensen tegenkomen, last en lijden, tegenstroom;
die zal leven, klein verborgen, solidair en zonder grens;
die zal, weerloos, ooit nog worden mensenbroeder, toekomstmens!

Mogen we elkaar tot zegen zijn en zegene ons de Ene: Vader, zoon en Geest.

Zingen we dan: **Umama notata**
om de vreugde van de verbondenheid te laten horen.

**Umama notata, umama notata, umama notata bajandi tanda. Tala, ..
Usisi nobuti, usisi nobuti, usisi nobuti, bajandi tanda. Tala, tala....**

Mijn mama en papa houden van mij
Mijn broers en zusjes houden van mij
Ze houden allemaal van mij